

Ziet daar, in alle opregtheid, kort en oppervlakkig, maar welmeenend, gemeld, wat Mr. WILLEM BILDERDYK, die zoo veel, in zoo vele opzigten, was en schreef, voor het Instituut geweest is. Hij was in alles één geheel, in alles oorspronkelijk, een wonder van vernuft, zijn gevoel, smaak en kennis. Zijn leven is een spiegel van menschelijke kracht en menschelijke zwakheid. Door sommigen gruwzaam gehoond, en zelfs na zijn dood schandelijk gelasterd, door anderen in alles, ik zoude bijna zeggen in zijne zwakheden, als ten hemel verheven, moeten zijn leerzame omgang en hoogst belangrijke mededeelingen en werkzaamheden ons overdierbaar blijven. Draagt zijn leven, droegen zijne gevoelens den indruk, het kenmerk van de partijziekte en de onrust onzer dagen, waarvan hij veel te lijden heeft gehad, en waarvoor hij zich weinig boog; hun echter, die hier zijnen naam niet met eerbied uitspreken, zijn afbeeldsel, waarmede onze gewone vergaderkamer regmatig prijkt, niet met erkentelijkheid en welgevalen beschouwen, hun zouden wij welligt toevoegen de gezegden der ouden:

Weg ongewijden, weg van hier! —

Zijn eer, zijn naam, zijn lof zal toch steeds blijven.

En nu JACOBUS KONING, der Tweede Klasse plotseling op den 2den April dezes jaars, in den ouderdom van 62 jaren, ontvallen? Hij was een geheel ander man als BILDERDYK; zijn verlies was niet minder groot en gevoelig voor de Klasse. Hij toch mogt met regt genoemd worden één der meest werkzame Leden. Ijveriger omtrent Vaderlandfche Oudheden en Geschiedenis, vuriger beminnaar onzer Letteren kon er niet zijn. Zijn lust tot opsporen, onderzoeken, vergelijken, zijne boekenkennis hieromtrent hadden bijna geen wederga. Zijne meesterlijk uitgewerkte Verhandeling ter handhaving van de eer der *uitvinding van de Boekdrukkunst* voor Haarlem en KOSTER en al wat daarmede in verband stond en daartoe nader werd bijgedragen, zijne *Geschie-*

schiednis van het Muider-Slot, zijne *Geschiedkundige aantekeningen over de Lijfstraffelijke Regtsoefening* alhier, zullen hem in de geschiedenis onzer Letteren steeds waardig doen vermelden; en nog zwegen wij van zijne uitgave en ophelderingen van de *Nederlaag van Frans van Brederode*, of de *laatste onderneming der Hoekschen*, van zijne redevoeringen over den *Kloveniers Doelen*, over den *Gysbrecht van Amstel* door Vondel, en andere milde kleine lettergiften. Hij deelde ons nog mede iets — over *J. J. Beeldhouwer* (gedrukt in de werken der Tweede Klasse,) over *Petrus Dathenus*, over *onuitgegeven gedichten van Casparus Barlaeus*, over *het Prinsdom Oranje*, over *Prins Fredrik Hendrik*, over de *Ridder-Orde van St. Anthony*, over de *Jan Rodepoortstoren*. Hoe vele oude Archieven, Brieven, Kaarten, Charters, *fac-similes* van zijne eigene hoogstzeldzame, en andere zoo openbare als bijzondere verzamelingen, gaf hij ons ter beschouwing. Hoe droeg hij ons voor, *de pligten van den Krijgsmann in nood en nijpende omstandigheden, inzonderheid die van den Zeeman*, hoe onderhoudend was niet zijn opgave van het gedrag van een aantal Nederlanders, die meer of min gelijk stonden of in vergelijking konden gebragt worden met den edelen van Speyk, wiens bedrijf hij zoo naauwkeurig heeft toegelicht en aan wiens *levensbeschrijving* hij stervende nog de laatste hand legde.

Het *Register*, door hem op een gedeelte onzer handschriften van CONST. HUYGENS gemaakt, zal een blijvend gedenkstuk voor ons zijn van zijne vlijt en naauwkeurigheid. In het lezen, nagaan en overbrengen van oud schrift vond hij geen wederga. Al den letterschat, dien hij had, en hoeveel had hij niet! stond der Klasse ten dienste, aan welke hij dan ook opzettelijk zijne gansche boekerij ten gebruike aanbod. Zijne verhandeling over *het al of niet bestaan van Ridderorden in de Nederlanden voor de Instelling van het Gulden Vlies*, gaf blijk van diepe nasporing en meer dan gewone kennis in onze oudheden en geschiedenis. KONING was de bescheidenheid zelve, en ech-

ter, als het er op aankwam, was hij niet te min gepast vrijmoedig, gelijk bleek, toen de verdienstelijke Korrespondent MAXIMILIAAN LOUIS VAN HANGEST, *Baron d'YVOY VAN MYDRECHT* zijne verhandeling over *de Orde van den Tuin*, een verdienstelijk werk, bij de Klasse met regt in hare Gedenkschriften opgenomen, had ingeleverd, en KONING daarop zijne eigene gevoelens en aanmerkingen handhaafde.

Ook dezen waardigen man, den Korrespondent d'YVOY, verloor de Tweede Klasse, in den ouderdom van 78 jaren. Hij was Lid van den Hoogen Raad van Adel, behalve andere Ridderlijke waardigheden elders, Kommandeur van de Orde van den Nederlandschen Leeuw, Opperhoffchenker en Kamerheer van Z. M. den Koning. Hij was een edelman, zoo als er weinigen zijn; een waardig onderzoeker onzer oudheden en geschiedenis, een man van kunde en letteren, waardig zijnen hoogen stand en edele geboorte. Hier van getuigen, behalve het zoo evengemelde werk, zijne *bijdrage tot de historie van het verbond en het smeekschrift der Edelen*, zijne medewerking bij het onderzoek over de *wettige of onwettige geboorte van Witte van Haemstede*, en zijne hulp, verstrekt aan het *Utrechtsche Groot Placaatboek*, door MUSSCHENBROEK vermeerderd en thans in eigendom der Heeren Staten van Utrecht. Zijne voordragt en bedenkingen wegens hetgeen over *de Ridderorde van St. Jacob* door den Baron VAN LYNDEN *van Hemmen* was geschreven, zijn bekend; minder, dat ook hij, na dat Z. M. de handschriften en papieren van wijle den Pensionaris HEINSIUS had aangekocht, verzocht is, die te lezen, na te sporen, en het belangrijke, vooral omtrent Prins WILLEM DEN DERDE, uit te geven.

Een ander Korrespondent der klasse Mr. ROBERTUS KEUCHENIUS DRIESSEN overleed den 25^{den} October 1831, oud 72 jaren. Hij was een man zeer ervaren in de oude Geschiedenis dezer Landen, bijzonder in de Oudheden van Groningen, waarvan de *Monumenta Groningana veteris aevi inedita* 1822—1830, door hem uitgegeven, kunnen getuigen.